

Âlemlere Rahmet

— kul mehmet · 02 Mayıs 2013

Yıl 571

Tüm dünya ve gönüller ve evler karanlık
Gönüller ve dünya bekler mümtaz bir aydınlık
Cahiller coşmuş insanlık donmuş bekler aydınlık
Herkes birbirine düşman kinden toprak olmuş matemlik

Canlar olmuş cansız varlık
Dünyayı almış salınmış kindarlık
Cahil vahşi inatçı cahiller kurmuş krallık
Günah damarlarda gezen dem şeytan ışıklarda gezen karanlık

Bekler gözler nurlu bir ışık
Karanlığa doğan hidayeti
Hz Âdem (A.S)başını göğe kaldırmıştı
Arş-ı Alada nurla yazılı bir isim görmüştü
Ahmet

Bekler gönüller canı gönülden susamış merhamete
Eller açıldı sema ya, dudaklar titrete, buğulu gözler
Beşeriyetin kalbine nur
Gönüllere huzur istedi

Doğdu beşeriyetin kalbine nur
Gönüllere huzur geldi
Karanlığı yırtan nur geldi
İnsanlığı yok eden kin ve nefret yok eden geldi

Merhametsiz gönüller merhamet gördü
Yerle bir olmuş insanlık onunla şahlanış gördü
Doğdu tüm gönüllere Nuru Muhammed(s.a.v)
Yıktı putları ve cahilliğin tahtını âlemler insanlık gördü.

Artık ızdırap zülüm.... Bitmişti
Etekleri tutuştu zengin zalimlerin pili bitmişti
Kâinat artık şendi yüzler neşe gelmişti

Fazilet vefa tüm gönüllere onunla ışık, ışık inmişti

Vefa onunla en değerli Ahlakın temeli olmuştu
Tüm kölelikler onunla son bulmuştu
Hürriyet göklerde uçan özgür beyaz kuş olmuştu
Tüm cahiller yerle bir olmuştu Allahın lanetine konu olmuştu

Tüm Âlem ilahi Keremle ve Lütfe mahzar olmuştu
Kâinatın Efendisinin merhameti ile coştı tüm kâinat
Peşinden gidenleri Yüce Allah Lütfi ve Keremi ile
Karşılıksız bırakmıyordu.